08/12/2019

Τιμητική διάκριση από το Μουσικό Σωματείο «Ωδείο Ναούσης» στον Μητρ. Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο Ναούσης πραγματοποιήθηκε χθες το βράδυ μεγάλη συναυλία του Μουσικού Σωματείου «Ωδείο Ναούσης» με τίτλο: «Ξενιτιά – ο μισεμός είναι καημός» με τη συμμετοχή της μικτής Χορωδίας, της μαντολινάτας και της ορχήστρας του Σωματείου, υπό τη διεύθυνση του κ. Δημητρίου Παρόλα.

Στο τέλος της εκδήλωσης ο πρόεδρος κ. Χρήστος Τσίτσης αναφέρθηκε εκτενώς στην προσωπικότητα, το έργο και την επί σειρά ετών συνεργασία του Σωματείου με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, τον οποίο στη συνέχεια τίμησε εκ μέρους του Σωματείου για την

επέτειο του Χρυσού Ιωβηλαίου (50 χρόνια) Ιερωσύνης και του Αργυρού Ιωβηλαίου (25 χρόνια) Αρχιερωσύνης του.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού ευχαρίστησε θερμά για την τιμητική διάκριση, απένειμε στον κ. Τσίτση, ως Πρόεδρο του Σωματείου «Ωδείο Ναούσης», το χρυσό μετάλλιο του αργυρού Ιωβηλαίου των «Παυλείων» για την εν γένει προσφορά του Σωματείου στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου και την άριστη και υποδειγματική συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη καθ' όλη την περίοδο της αρχιερατείας του.

Για τις φωτογραφίες πατήστε ΕΔΩ

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Ἀπόψε εἴχαμε τή χαρά νά πα-ρα-κολουθήσουμε ἕνα ἐξαιρετικό μου-σικό ἀφιέρωμα σέ μία πραγμα-τικότητα πού εἶναι ἄρρηκτα συν-δε-δεμένη μέ τή διαχρονική πορεία τοῦ Γένους μας· ἕνα θαυμάσιο ἀφι-έ-ρωμα στήν ξενιτιά, στήν ἐκούσια ἤ καί ἀκούσια φυγή ἀπό τήν πα-τρίδα, καί στόν πόνο καί τή νο-σταλ-γία πού συνοδεύει τόσο αὐ-τούς πού φεύγουν ὅσο καί αὐτούς πού μένουν καί περιμένουν τήν ἐπιστροφή τῶν ξενιτεμένων.

Καί εἶναι τόσο στενά δεμένη ἡ ξενιτιά μέ τή ζωή τοῦ Γένους μας, τόσο βαθειά χαραγμένη στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων μας, πού ἔγινε τραγούδι γιά νά ἐκφράσει «τόν μι-σε-μό πού εἶναι καημός». Ἔγινε τραγούδι πού συντροφεύει ὅσους πῆραν τόν δρόμο τῆς ξενιτιᾶς καί παρηγορεῖ ὅσους ζοῦν μέ τήν ἀνά-μνησή τους καί προσδοκοῦν νά ξανασυναντηθοῦν.

Αὐτά τά τραγούδια τῆς ξενιτιᾶς, παραδοσιακά καί ἔντεχνα, τραγού-δια βγαλμένα ἀπό τήν ψυχή τοῦ λαοῦ μας ἀλλά καί ἔργα μεγάλων δημιουργῶν, τραγούδια πού ἀγγί-ζουν τήν ψυχή ὅλων μας καί φέρνουν συχνά δάκρυα στά μάτια μας, ἀπέδωσε ἀριστοτεχνικά ἀπό-ψε ἡ τετράφωνη μικτή χορωδία, ἡ μαντολινάτα καί ἡ ὀρχήστρα τοῦ Μουσικοῦ Σωματείου «Ὠδεῖο Να-ού-σης», ἐπαναλαμβάνοντας τήν ἐπι-τυχημένη καλοκαιρινή μου-σική παράστασή της. Ὅμως αὐτή τή φορά θέλησαν εὐγενῶς νά τήν ἀφιερώσουν στήν ἐλαχιστότητά μου καί στή διπλῆ ἐπέτειο εἰκοσι-πέντε καί πενήντα ἐτῶν ταπεινῆς κληρικῆς καί ἀρχιερατικῆς διακο-νίας.

Εἶμαι ἰδιαίτερα εὐγνώμων γιά τήν τιμητική αὐτή ἀφιέρωση. Καί εἶμαι ἰδιαίτερα εὐγνώμων ὄχι μό-νο γιατί προέρχεται ἀπό ἕνα Μου-σικό Σωματεῖο, τό ἔργο καί τήν

προσφορά τοῦ ὁποίου ἀγκάλιασα καί τίμησα ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἀφίξεώς μου σ᾽ αὐτή τήν πόλη, στήν ἡρωική Νάουσα μέ τή μεγά-λη μουσική παράδοση, ἀλλά καί γιατί εἶχε ὡς θέμα καί ὡς περιε-χόμενο τραγούδια τῆς ξενιτιᾶς πού μέ συγκινοῦν βαθειά.

Μέ συγκινοῦν γιά δύο κυρίως λόγους: ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι, ὅπως ὅλοι γνωρίζετε, προέρχομαι ἀπό μία προσφυγική οἰκογένεια, ἀπό γονεῖς μικρασιάτες, καί ὁ πόνος καί ὁ καημός τῆς προσφυγιᾶς εἶ-ναι πόνος καί καημός τῆς ξενιτιᾶς, καί τά τραγούδια της ἀγγίζουν τά μύχια τῆς ψυχῆς μου.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι γιατί ἔζη-σα προσωπικά τήν ξενιτιά, ὅταν νέος ἔφθασα μόνος γιά πρώτη φορά στό Λονδίνο τό φθινόπωρο τοῦ 1969, ὅπου ὁ Θεός διά τοῦ μα-καριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θυατεί-ρων Ἀθηναγόρου μέ κάλεσε νά διακονήσω τούς Ἕλληνες τῆς δια-σπορᾶς, πολλοί ἀπό τούς ὁποίους ζοῦσαν μέ τόν καημό τῆς ξενιτιᾶς καί τή λαχτάρα τῆς πατρίδας, πού μοιράστηκα κι ἐγώ μαζί τους.

Αὐτές τίς μνῆμες ἀνακίνησαν στήν ψυχή μου τά τραγούδια σας καί τά λόγια σας ἀπόψε.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά καί ἀπό καρδιᾶς γιά τήν τιμητική αὐτή ἐκ-δήλωση πρός τό ταπεινό μου πρό-σωπο καί τήν ἔκφραση τῆς ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ σας πρός τόν Ἐπί-σκοπο καί πνευματικό σας πα-τέρα.

Καί καθώς πλησιάζουμε πρός τή μεγάλη ἑορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, πού ἔγινε πρόσφυγας γιά ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους, γιά νά λυ-τρώσει ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν καημό τῆς ξενιτιᾶς ἀπό τήν οὐράνια πατρίδα καί νά μᾶς ἑνώ-σει μέ τόν Θεό, εὔχομαι σέ ὅλους σας τά φετινά Χριστούγεννα νά αἰσθανθοῦμε ὅλη τή θαλπωρή τῆς θείας ἀγάπης προσφέροντας καί ἐμεῖς τή δική μας ἀγάπη στόν Θεό καί στούς ἀδελφούς μας.